

Unde este depozitată rezerva genetică vegetală a planetei?

Автор(и): Растителна защита
Дата: 24.01.2021 Брой: 1/2021

Spitsbergen, sau Svalbard, cum este numit în Norvegia, este arhipelagul arctic format din trei insule mari și numeroase insule mici. Majoritatea expedițiilor spre Polul Nord pornesc de aici. Deși face parte din Norvegia, arhipelagul are un statut internațional special care permite mai multor țări să desfășoare activități economice acolo.

Cel mai mare oraș turistic din arhipelag este Longyearbyen-ul norvegian, iar al doilea este satul rus Barentsburg. Temperatura medie lunară variază de la +4,4 grade în iulie la -20,7 grade în februarie. Cea mai mare parte a teritoriului este acoperită de ghețari, care în ultimii ani se topesc activ din cauza încălzirii globale.

Toate obiectivele turistice din Longyearbyen sunt desemnate ca fiind cele mai nordice. Aici se află și Banca Globală de Semințe – o colecție enormă de semințe, înființată de Norvegia sub egida ONU în 2006.

Pentru eufonie este numit noul "Arc al lui Noe". Obiectivul strategic este de a preveni distrugerea diversității plantelor în cazul unei catastrofe planetare globale, cum ar fi războiul nuclear, impactul unui asteroid, schimbări drastice ale mediului climatic și fitosanitar. Într-o instalație situată la o adâncime de 120 m, protejată de uși blindate, sunt depozitate aproximativ 4,5 milioane de accesii, cu o zonă specială alocată pentru fiecare țară. Spitsbergen nu a fost ales întâmplător – datorită frigului de aici, accesiiile nu vor fi deteriorate nici în cazul unei defecțiuni a unităților de refrigerare.

Care este participarea Bulgariei la acest proiect de amploare?

Citim opinia Conf. Dr. Gergana Desheva, Șefa Băncii Naționale de Gene de la Institutul de Resurse Genetice Vegetale din Sadovo:

"Conservarea diversității plantelor este un proces interdisciplinar complex, care este subiectul diverselor inițiative naționale și internaționale. Comunitatea Europeană își unește eforturile în această direcție prin organizarea Programului European Cooperativ pentru Resursele Genetice Vegetale (ECPGR). Una dintre prioritățile programului este introducerea unor mecanisme armonizate pentru conservarea, evaluarea și documentarea accesiiilor. Institutul de Resurse Genetice Vegetale (IPGR) din Sadovo este Coordonatorul Național pentru conservarea diversității plantelor cultivate și a rudelor lor sălbatice în cadrul ECPGR. Colecția națională *ex situ* din banca de gene de la IPGR face parte din catalogul electronic european pentru resurse genetice vegetale EURISCO (<http://eurisco.ecpgr.org/>). Baza de date (Inventarul Național BGR) include date de pașaport pentru 69.435 de accesii, descrise conform descriptorului FAO/Bioversity (2017). Din 2009, colecția bulgară face parte din sistemul european integrat de bănci de gene – AEGIS (<http://aegis.cgiar.org>). O condiție pentru includerea resurselor genetice vegetale în baza de date AEGIS este duplicarea în siguranță a accesiiilor în Banca Globală de Semințe. În 2014, IPGR a trimis primele **933 de accesii de soiuri tipice bulgărești și populații locale** pentru conservare în Svalbard în baza unui acord semnat cu Ministerul Agriculturii și Alimentației al Norvegiei. Colecția națională include accesii de **cereale, leguminoase pentru boabe și culturi legumicole**. Bulgaria s-a clasat printre primele țări europene (după Germania, Norvegia, Irlanda și Republica Cehă) care au depozitat accesii vegetale originale pentru generațiile viitoare în noul "Arc al lui Noe". Intenția institutului nostru este de a îmbogăți colecția, ținând cont de faptul că **banca de gene din Sadovo deține una dintre cele mai bogate colecții din Europa**, dar din păcate suntem limitați de lipsa finanțării direcționate pentru regenerarea accesiiilor și acoperirea costurilor ridicate de transport."

Lotul cu accesii de resurse genetice vegetale bulgărești depus pentru păstrarea în siguranță responsabilă în Banca Globală de Semințe din Svalbard, Norvegia